

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεία: Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1949

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄
"Ετος ΙΕ' άρ. φύλλου 56 (150)

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΤΑΤΑ

Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

«ΝΑ ΣΕ ΑΚΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΣΕ ΒΛΕΠΟΥΝ»

Ἡ προγονική μας ἱστορία κατέλειπε εἰς ὄλους μας πλούσια διδάγματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πρότυπα ἀναλλοίωτα, βάσει τῶν ὁποίων νά χαράσση κανεῖς εἰς πᾶσαν ἐποχὴν τήν κατεύθυνσιν, τήν ὁποίαν πρέπει νά διδῆ εἰς προκύπτοντα ζητήματα σοβαροτάτης μορφῆς. Τοιαύτης ὀλκῆς—γε-νικωτέρου ἐνδιαφέροντος—ζητήματα εἶναι, φυσικά, ὄχι τὰ ἀναγόμενα εἰς τόν κύκλον τῶν ἀτομικῶν ἐπιδιώξεων—διὰ τὰ ὁποῖα δύναται ἐπί τέλους νά ἀποκλίνῃ τις ὠρισμένων ἀρχῶν—ἀλλά τὰ ἀφορῶντα τήν τύχην καί τὰ συμφέροντα συγκεκροτημένων ὁμάδων ἢ κοινωπιῶν, ἄκομή καί μεγάλων Ὄργανισμῶν, ἢ ἐξυπηρέτησις τῶν ὁποίων πρέπει νά σταθμίζεται οὐχί κατὰ τρόπον ἀλόγιστον καί ἐγωῖστικόν, δεδομένου ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα—εὐμενές ἢ δυσμενές—πρόκειται νά ἔχῃ διὰ πολλῶν συνήθως καιρῶν σοβαροτάτην συνέπειαν καί ἀντίκτυπον εἰς τὰς τύχας οὐχί τοῦ ἐνός ἀλλά τῶν πολλῶν.

Μέ τήν κλασικήν λιτότητα τῆς ἐκφράσεώς του, τῆς ὁποίας τὸ νόημα ἦτο βαθυστόχαστον, ὁ ἄφθαστος Γέρος τοῦ Μωρηᾶ, εἰς ἐπίμονον προτροπήν τῶν συμπολεμιστῶν του, ὅπως ὁ ἴδιος προσωπικῶς καί μόνος ἀναλαμβάνῃ νά φέρῃ εἰς πέρας κάθε σοβαράν ἀποστολήν, συνεβούλευε καί ἐπιτακτικῶς ἐπέμενεν ὅτι πρέπει νά χρησιμοποιοῦνται οἱ ἄριστοι, οὐ-

δέποτε ὅμως ὁ ἀρχηγός καί τοῦτο διὰ τὸ διατηρῆται ἀλώβητος καί ἀφθαρτος ἢ αἴγλη τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀρχηγοῦ.

Καί ὅλα αὐτὰ μέ τήν παροιμιώδη ἐπιγραμματικότητα τῶν λόγων τοῦ Γέρου «καλύτερα νά σέ ἀκούν παρά νά σέ βλέπουν».

Ἄνετρέξαμεν εἰς τήν ἱστορίαν τῶν προγόνων μας, διότι αὕτη ἀποτελεῖ πλουσίαν πηγὴν, ἀπό τήν ὁποίαν ἀναβλύζει σοφία—τῆς ὁποίας εἰς δυσκόλους καί χαλεπὰς στιγμάς ἔχει πᾶς τις ἀνάγκην διὰ νά ἐπιτελέσῃ κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικόν καί πρό παντός μὴ ἐπιζήμιον τὸ ΚΑΘΗΚΟΝ του. Οὕτω οἱ ἐπρωιζόμενοι, φερ' εἰπεῖν, τήν εὐθύνην μιᾶς σοβαρᾶς ἀποστολῆς, λεπτοτάτης ὑφῆς, διπλωματικῆς, οἰκονομικῆς, τραπεζιτικῆς κλπ. πρὶν ἢ τελικῶς ἀποφασίσουν, θά πρέπει νά ζυγίζουσι πολὺ ἐπὶ ὅλων τῶν ἐνδεχομένων συνεπειῶν.

Καί ὅλα τὰ ἀνωτέρω τὰ γράφομεν διότι νομίζομεν ὅτι δέν εἶναι μὴ ἐπίκαιρα.

• ΣΧΟΛΙΑ •

Εἰς τὸ Ὑπόκμα Ἀθηνῶν

Τὴν ἀγωνιώδη καί τραχεῖαν προσπάθειαν τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τήν ἐξασφάλισιν μιᾶς ὑποφερτῆς ζωῆς, ὑπάρχουν μερικοὶ ποῦ ὄχι μόνον ἀπλῶς δέν συναισθάνονται, ἀλλὰ τοῦναντίον προσπαθοῦν νά πλήξουσι μέ

μέσα και μεθόδους πού μόνον ἀηδῖαν και ἀγανάκτησιν προκαλοῦν.

Δὲν γνωρίζομεν ποῖοι εὐθύνονται εἰς τὸ ὑποκῆμα Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἄνισον μεταχείρισιν τῶν Συναδέλφων μας κατὰ τὴν παρακράτησιν μιᾶς ἡμέρας ἀπεργίας, καθ' ἣν ὀλίγοι «ἡμέτεροι» ἀπηλλάγησαν πάσης κρατήσεως, ἔξοφθάλμως και ἀυστόλως μεροληπτικῶς. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀντιτίθεται εἰς κυρώσεις και ἀποδοκιμάζει πᾶσαν κράτησιν δι' ἀπεργιακοὺς λόγους. Ἄλλ' ὅταν ἐφαρμόζεται, κακῶς, μία ἀπόφασις, ἢ ἀπόφασις αὐτῆ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ μετατραπῆ εἰς ὄπλον Ξισοπάσεως τοῦ Προσωπικοῦ, ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ τονίζουν ὅτι ὑπῆρξαν συμπαραστάται και σύμμαχοι κατὰ τὸν τελευταῖον ἀγῶνα. Καταγγέλλοντες τὴν πράξιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου, ὑποσχόμεθα ὅτι δὲ κράτησωμεν καλὴν σημείωσιν τῶν γενομένων.

Φτώχεια και γκρίνια

Ἢ «ὅταν —ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους— ἠυχήθημεν εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν κ. Κλέαρχον Μανέαν τὰ χρόνια πολλά, ὁ κ. Ὑποδιοικητὴς μὲ τὴν διακρίνουσιν αὐτὸν ἀπεραντόν καλωσύνην μας ἀντηχηθῆ και ἐπειδὴ εἰς τὸ πρόσωπόν μας ἔβλεπε ζωγραφισμένην τὴν ἀπόγνωσιν δι' ὅτι ἀφορᾶ τὰς διαδέσεις τοῦ κ. Διοικητοῦ ἔναντι τοῦ Προσωπικοῦ; ἠθέλησε νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ και μᾶς εἶπε: «Βρὲ παιδιά «ἡ φτώχεια φέρνει γκρίνια». Και ἡμεῖς τοῦ ἀνταπαντήσαμεν «ἡ γκρίνια φέρνει φτώχεια κ. Ὑποδιοικητά».

Τὸ 20 ο)ο

Εἰς μίαν Ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς φέρεται εἰπῶν ὁ κ. Διοικητὴς εἰς ἐρώγησιν τοῦ Προϊσταμένου «πότε μᾶς φεύγετε κ. Διοικητά;» ὅτι δὲν πρόκειται νὰ φύγῃ ἐάν δὲν τακτοποιήσῃ τὸ ζήτημα τοῦ 20 ο)ο. —Καὶ κάποιος ἀδιόρθωτος εἶπε: «Δηλαδή δὲ τὸ παρακολουθήσῃ διὰ νὰ μὴ τύχῃ και τὸ πάρομεν». Τόση εἶναι ἡ δυσπιστία τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν. —Τοῦ τὸ ἔχει ὅμως εἰπῆ αὐτὸ τὸ πράγμα κανεὶς ἄλλος πλὴν τοῦ Συλλόγου; Οὐδεὶς. Ἀπολύτως οὐδεὶς. — Καὶ ἐρωτώμεν: ἔπρεπε νὰ ὑπῆρχε δυσπιστία; Ἢ

μήπως ἦτο ἀνάγκη νὰ λατρεύεται ὁ Διοικητὴς ἀπὸ τὸ Προσωπικόν; Ἢ ἔστω και νὰ πιστεύῃ ἀπλῶς τὸ Προσωπικόν εἰς τὸν Διοικητὴν του;

Ἀπαράγραπτα

Εἰς μίαν περικοπὴν τῆς πρὸς τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου ἀνακοινώσεως ὑπ' ἀριθ. 186, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, ἢ Διοικ. Ἐπιτροπὴ λέγει κάτι τὸ ὅποτον δὲ ἀπρέπη νὰ τονίζεται ἵνα διατηρηθῆ τὸ ἔμφυχον κεφάλαιον τῆς Τραπεζῆς. Ἡ περικοπὴ ἔχει ὡς ἐξῆς: «**ΑΠΑΡΑΓΡΑΪΤΑ** παραμένουν τὰ ἀτόπως και ἀσυγχωρήτως καταπατούμενα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως δίκαια τῶν Συναδέλφων μας και δὲ **ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΟΥΝ** ὅλα ἀνεξαιρέτως, ὅπως ἱκανοποιοῦνται και τῶν Συναδέλφων μας τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων Διοικήσεών των».

Πράγματι εἰς τὴν Ἀγροτικὴν ἐτακτοποιήθησαν αἱ **VALEURS** τοῦ Προσωπικοῦ κατὰ τρόπον ἀπολύτως ἱκανοποιητικόν, κατόπιν συμφώνου γνώμης και τοῦ ἐκ τῶν σπλάχνων τῆς Τραπεζῆς προερχομένου Ὑποδιοικητοῦ κ. Τζωρτζοπούλου, ὅστις γνωρίζει καλῶς τί κακόν μπορεῖ νὰ προέλθῃ ἐκ μιᾶς τοιαύτης ἀδικίας. Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τὸ ὅτι ἐκεῖ δὲν ἔγινε ἔνταξις, οἱ Συνάδελφοι ἔχουν ἐξελιχθῆ κατὰ τρόπον φιλοῦ-παλληλικόν και ὄλοιο ἀνεξαιρέτως οἱ πρῶν κατώτεροι ἡμῶν εἰς βαθμὸν εἶναι ἡδὴ πολὺ ἀνώτεροι μας και εἰς βαθμὸν και εἰς μισθόν. Πᾶς τις φαντάζεται πόσον δὲ μᾶς ὑποσκελίσουν ὅταν γίνῃ και ἡ ἔνταξις των, ἢ ὅποια εἶναι ἐτοιμὴ νὰ γίνῃ. Ἄλλ' ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ ὅτι δὲν δὲ ὑπολειφθῶμεν τῶν Συναδέλφων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τίποτε. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τρώγομεν ὑπόσχεσιν. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ κ. Διοικητὴς ἀντὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεώς του κάμνει ὅ,τι μπορεῖ ἵνα καταστρέψῃ τὴν ἔνταξιν και ἵνα μᾶς καταβιάσῃ ἀκόμη πιὸ κάτω ἀπὸ ὅ,τι μᾶς φέρνει ἐπὶ τέσσαρα χρόνια τώρα ἔναντι τῶν Συναδέλφων μας τῆς Ἑλλοτραπέζης. Καὶ ἔπειτα νομίζει ὅτι μπορεῖ νὰ κερδίσῃ τὸ Προσωπικόν. Καὶ μάλιστα ὅταν — εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὄχι— γίνεται αὐτομάτως ἡ σύγκρισις, ἢ ὅποια, ὅταν εἶναι τόσοον εἰς βάρος μας,

ὅσον εἶναι σήμερον, δὲν μπορεῖ παρά νά δημιουργήσῃ τραγικά ἀνεπανόρθωτα εἰς βάρος τῆς Τραπεζῆς.

Εὕγε του

Ὁ Ὑποδιοικητῆς τῆς Κτηματικῆς κ. Ἀρλιώτης —διὰ τὸν ὁποῖον ὀρθῶς λέγεται καὶ ὄλοι μας τὸ γνωρίζομεν ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους διακεκριμένους Τραπεζίτας τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ κατέχει τὸ μυστικὸν νά διοικῇ τοὺς πολλοὺς— ἔχει λάβει μέχρι τούδε μερικὰ φιλοὑπαλληλικά μέτρα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει σκλαβώσῃ κυριολεκτικῶς τὸ Προσωπικόν. Προχθές, αἰφνης, ἀνεκοινώθησαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους ὀνομασίαι Ὑποδιευθυντῶν. Ἐχρειάζετο αὐτό; Μέσα εἰς 100 ὑπαλλήλους ἐν συνόλῳ δὲν ἐχρειάζετο. Ἄλλὰ τὸ μυστικὸν εἶναι ὅτι κάθε τῶσον καὶ τὸνώνει τὸ Προσωπικόν καὶ ὅ,τι πλέον ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Προσωπικόν γίνεται. Καὶ μάλιστα γίνεται πρὶν ἢ τὸ ζητήσῃ ὁ κ. Ὑποδιοικητῆς. Διότι ἐμπράκτως τοῦ ἔχει δεῖξει ὅτι τὸ ἀγαπᾷ, τὸ φροντίζει, τὸ ἐκτιμᾷ, διακηρύσσει ὅτι εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ Προσωπικόν τῆς Τραπεζῆς καὶ πρὸ παντὸς δὲν ἀναιρεῖ τὸν λόγον του. Καὶ ἂς μᾶς συγχωρήσουν οἱ εἰς τὴν ἰδικὴν μας Τράπεζαν Διοικοῦντες νὰ κάμωμεν μόνον πρὸς στιγμὴν μίαν ὑπόθεσιν: Ἐάν ὁ κ. Ἀρλιώτης ἦτο Διοικητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, δὰ ὑπῆρχε διάστασις μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ; Καὶ δὰ ἦτο ἐν ἀπογοητεύσει ὁ ὑπάλληλος; Ἡ μήπως Διοίκησις καὶ Προσωπικόν καὶ Σύλλογος μαζί δὰ εἶχον δημιουργήσῃ πραγματικά θαύματα; Καὶ εἰς μὲν τὸν κ. Ἀρλιώτην ἀξίζει ἕνα ἀκόμη ΕΥΓΕ. Ἡμεῖς δὲ ἐδῶ βράζομεν εἰς τὸ ζουμί μας ἀφοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς Συναδέλφους μας τῆς Κτηματικῆς ὑπεσκελίσθημεν τῶσον πολὺ μεταπελευθερωτικῶς. Νὰ διατῷ ὁ κ. Διοικητῆς δὲν μπορεῖ νά συνεργασθῇ μὲ τὸν Σύλλογον. Ἀπλοῦστατα, διότι ὁ Σύλλογος δὲν δέχεται νά γίνῃ ὁ νεκροθάπτης Ἰδρύματος καὶ Προσωπικοῦ. Ἀκόμη διότι ὁ κ. Διοικητῆς εἶναι ζήτημα ἐάν πιστεύῃ εἰς τὸ Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον —παρὰ ταῦτα— διοικῇ, ἐνῶ ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς αὐτό. Καὶ πιστεύοντες, ἡμεῖς ἔχομεν δίκαιον.

Καρχαριολογία

Εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον ἀνεγράφη τελευταίως ὅτι ὁ πλοιοκτῆτης τοῦ σκάφους, τὸ ὁποῖον μετέφερε τὸν ὑπὸ τοῦ πληρώματος ἀλιευθέντα καρχαρίαν, ἠθέτησε τὴν συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει μὲ τὸ πλῆρωμα καὶ ἡ ὁποία συνίστατο εἰς τὸ ὅτι ἐάν συλληφθῇ ὁ καρχαρίας δὰ τὸν ἐκδέσῃ ἵνα τὸν βλέπῃ τὸ κοινόν μὲ εἴσοδον, τὸ δὲ ἔσοδον δὰ τὸ διανεῖμῃ εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ σκάφους. Καὶ τοῦτο μὲν ἐγένετο καὶ εἰσπραχθήσαν πολλοὶ δεκάδες ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ ὁ καλὸς τῶν ὁ πλοιοκτῆτης τὰ ἐκράτησεν ὅλα δι' ἑαυτὸν καὶ δὲν ἔδωσεν ὄβολόν εἰς τὸ πλῆρωμα. Κατόπιν τούτου ἐδημιουργήθη ζήτημα καὶ οἱ ἀδικούμενοι ἐστράφησαν δικαστικῶς κατὰ τοῦ καπετάνιου.

Ἴδου λοιπὸν ὅτι δὲν εἶμεθα μόνοι ἡμεῖς τὰ θύματα τοῦ «εἶπα-ξέῖπα» καὶ ὡς ἐκ τούτου δὰ πρέπη νὰ.... παρηγορούμεθα. Τὸ μόνον παραπόνον μας εἶναι ὅτι ἐκεῖ μὲν ὁ πλοιοκτῆτης δὲν ἔχει «παιδιά», ἐνῶ ἐδῶ καὶ ὑπάρχουν «παιδιά» καὶ πέρνουν ὅταν τὰ θάλουν μὲ τὸν Σύλλογον, δηλαδῆ, μὲ τὸ Προσωπικόν.

«Ὁ Κύριος ἐν εὐδυμίᾳ»

Μέσα εἰς τὴν Τράπεζάν μας συμβαίνουν τελευταίως τὰ ἐξῆς παράδοξα διὰ πάντα ἴσιον ἄνθρωπον:

Ἐάν τύχῃ νὰ εἶσαι μικρὸς καὶ σεμνὸς κλητηρᾶκος καὶ συμπέσῃ νά μὴ γνωρίζῃς τὸν Προσωπάρχην κ. Μαρισολέαν τιμωρεῖσαι μὲ ἀπόλυσιν 15 ἡμερῶν καὶ οὕτω, σὺν τοῖς ἄλλοις, στερεῖσαι διὰ 15 ἡμέρας τοῦ μοναδικοῦ σου πόρου συντηρήσεως. Ἐάν τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, πού ὁ κ. Προσωπάρχης εἰσηγήθη τὴν βαρυτάτην αὐτὴν ποινήν δι' ἕνα σεμνὸν Κλητηρᾶκον, συμβῆ νά ἀποπεμφθῇ ὁ ἴδιος σκαιότατα—πολὺ κακῶς καθ' ἡμᾶς—ἀπὸ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἐνὸς Γραφείου τῆς Τραπεζῆς, εἰς τὸ ὁποῖον μετέθῃ ὁ κ. Προσωπάρχης ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων του, τότε ὄχι μόνον δὲν ὑπάρχουν κυρώσεις, ἀλλὰ, ἀπ' ἐναντίας ὁ κ. Προσωπάρχης, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀφ' οὗτου ἔλαθε χώραν, εἰς βάρος του, τὸ ἐπεισόδιον, συνεργάζεται ἀρμονικώτατα εἰς τὸ ἴδιον ἀκριβῶς Γραφεῖον μετὰ τοῦ ἐκδιώξαντος αὐτόν, ὡσάν νά μὴ συνέβη

τίποτε.

Τυυτό μᾶς ὑπενθυμίζει μίαν συνήθειαν τοῦ «καλοῦ κόσμου» τοῦ 19ου αἰῶνος, καδ' ἦν ἐάν ἕνας φτωχαδάκος ἔπινε λίγο περισσότερον οἱ ἄνθρωποι τοῦ «καλοῦ κόσμου» ἔλεγον: **ἔμεδυσεν ὁ παληάνθρωπος.** Ἐνῶ ἐάν τὸ ἴδιον ἔκαμνε ἕνας πολὺ «ὀπως πρέπη» κύριος, ἔλεγον: **Ὁ κύριος ἤλθεν εἰς εὐθυμίαν.**

Εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν οἱ Προσωπάρχαι τοὺς μικροὺς τοὺς συνεβούλευον, τοὺς ἀδυνατάτους τοὺς ἐπροστάτευον, ἐνῶ τοὺς μεγάλους δὲν τοὺς συνεχώρουν καὶ πρὸς τοὺς δυνατοὺς ἦσαν ἐμείλικτοι. Ἀλλὰ αὐτὰ εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν.... Εἰς τὴν ἐποχὴν, δηλαδῆ, τῆς Διοικήσεως κ. **Μαξίμου** ἢ τοῦ κ. **Διομήδους** καὶ μὲ Προσωπάρχην τὸν ἀρχοντάνθρωπον κ. **Δημ. Καλύθαν** ἢ τὸν μακαρίτην **Παν. Μεγαλίδην.** Ἀλλὰ ἐξ αὐτῶν ὁ ἕνας ἐγήρασε πλέον καὶ αναπαύεται, ὁ δὲ ἄλλος ἀπέθανεν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν ποινῆς διότι ὁ Κλητηράκος δὲν ἐγνώριζε τὸν κ. Προσωπάρχην, κάθε ἴσιος ἄνθρωπος λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ, ὄχι ὅμως εἰς τὸν Κλητηράκον, ἀλλὰ εἰς τὸν κ. Προσωπάρχην, διότι ὁ τελευταῖος οὗτος τὰ ἔχει καταφέρει ὥστε νὰ μὴ τὸν γνωρίζουν οἱ ἐπὶ μακρὸν ὑπηρετούντες εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα, ὀπως συμβαίνει μὲ τὸν Κλητηράκον, ὅστις ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Κεντρικὸν ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἀπειθῆ καὶ νὰ ἐνοχλήσῃ καὶ συνεπῶς νὰ γνωρίσῃ τὸν κ. Προσωπάρχην διὰ καθυστέρησεις δελτίων κλπ. ἀλλὰ ἦτο καὶ εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς τὴν δουλειὰ του. Διότι, πράγματι, εἶναι ἕνας πολὺ καλὸς καὶ φιλόπρονος, ἀλλὰ.... Κλητηράκος.

«Στρεψόδικος» κ.λ.π.

Κάποιος εἰς τὴν προχρειαίνην σύσκεψιν τῶν Στελεχῶν τῆς Τραπεζῆς, ψμίλησεν εἰς βάρος τοῦ κ. Διοικητοῦ. Ὁ κάποιος αὐτὸς δὲν ἦτο τυχεῖος. Δὲν ἦτο παληόπαιδο. Ἦτο ἀνώτατος Λειτουργὸς καὶ δὴ Διευθυντὴς Τραπεζῆς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ εὐνοηθέντων ἵνα ἀποχωρήσουν μὲ πλήρεις διὰ πολλὰ ἔτη ἀποδοχὰς εἰς **χρῆμα καὶ εἰς εἶδος.** Καὶ ὅμως ψμίλησεν, ὡς ψμίλησεν. Διότι ἤθελε νὰ μὴ τοῦ προσαφθῇ ἡ μομφὴ ὅτι δὲν εἶναι εἰλικρινής. Καὶ εἶπεν ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου του—χωρὶς κἂν νὰ ἔχη πρόθεσιν γὰ διῆξῃ, ἀλλὰ ἀπλῶς νὰ πιστοποιήσῃ μι-

αν κατάστασιν, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ἐπιχειρήματά του—ὅτι «ὁ κ. Διοικητὴς εἶναι στρεψόδικος καὶ ὀποιος λέγει τὸ ἀντίθετον δὲν εἶναι εἰλικρινής». Καὶ ἐρωτᾷται: ὅταν ἕνας σοβαρὸς ἀλλὰ καὶ **εὐεργετηθεὶς** ἀνώτατος Συνάδελφος λέγει αὐτὸ, τότε ποῖον ἔχει μὲ τὸ μέρος του ὁ κ. Διοικητὴς;

Αὐτὸ ἀκριβῶς τοῦ λέγει ὁ Σύλλογος καὶ αὐτὸ κυρίως δὲν τοῦ λέγουν ὅσοι ἀποτελοῦν τὴν αὐλήν του.

Ἄς τοὺς ξεβολέψῃ ὁ κ. Διοικητὴς ὅλους αὐτοὺς τῆς αὐλῆς του ἢ ἔστω ἄς τοὺς εἰπῇ ἀπλῶς ὅτι ἀπεφάσισε νὰ τοὺς ξεβολέψῃ καὶ τότε δὲ ἰδῆ τί ἀνήμερα θηρία δὲ γίνουσι ὅλοι αὐτοὶ καὶ πῶς δὲ σπεύσουν εἰς τοὺς διαδρόμους νὰ φωνάζουν ὅτι ἔχει δίκαιον ὁ Σύλλογος. Καὶ δὲ σπεύσουν ὅλοι ἀπὸ τοῦ Κλητηρῶς τοῦ ἰδιαίτερου του Γραφείου μέχρι καὶ τοῦ Αὐτάρχου του ἀκόμη. Ἐνῶ ὁ Σύλλογος, χωρὶς ἰδιότεια ἀλλὰ καὶ μὲ ἀγνοητὰ τοῦ λέγει ΠΑΝΤΟΤΕ τὴν ἀλήθειαν καὶ πάντοτε προσεδίθησε νὰ τὸν ἐνισχύσῃ. Διότι, αὐτὸ, ἄλλωστε, εἶναι τὸ καθῆκον τοῦ Συλλόγου.

Διακοπὴ σχέσεων

Αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον, κάθε τόσον, δὲν εἶναι καλὰ πράγματα. Ἡ ἐφεύρεσις τῆς διακοπῆς σχέσεων τοῦ κ. Διοικητοῦ μὲ τὸν Σύλλογον δὲν εἶναι σκέψις τοῦ ἴδιου. Εἶναι τρόπος παρεκκλίσεως τῶν ζητημάτων καὶ δὴ ὁ χειρότερος. Εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον μόνον ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι εἶναι τελείως ξένοι πρὸς τὴν ψυχολογίαν τοῦ Προσωπικοῦ ἠδύναντο νὰ εἰσηγηθῶν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν. Διότι καὶ οἱ πλέον ἀπλοῖοι ἄνθρωποι γνωρίζουν ὅτι δὲν πρόκειται ἡ Διοίκησις νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Προσωπικοῦ, ἀλλὰ δὲ τοὺς ἐκλέγῃ πάντοτε τὸ ἴδιον τὸ Προσωπικόν. Ἐάν ἡ ἀρχὴ τῆς διακοπῆς σχέσεων πολιτογραφηθῇ, τότε εἰς κάθε ἀγῶνα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ὀξύν καὶ ἔντονον, συμφέρον δὲ ἔχη ἡ Διοίκησις νὰ διακόπῃ σχέσεις, ὁπότε κατὰ λογικὴν σειρὰν δὲ πρέπη νὰ ἀλλάζωμεν Συμβούλιον Συλλόγου, δηλαδῆ, νὰ ἐκλεγώμεν ἐκεῖνο ποὺ δὲ ἀρέσῃ εἰς τὸν κ. Διοικητὴν. Καὶ τότε; Ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ἐπέορσεν ἀνεπιστρεπτεῖ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀφορμὴν τῆς τελευταίας διακοπῆς τῶν σχέσεων προτιμώτερον εἶναι νὰ μὴ τὴν πολυσυζητήσωμεν. Ἐνα μόνον εἶναι τὸ μεγάλο κακόν. Ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς δὲν ἀποφασίζει δυστυχῶς ὁ ἴδιος. Καὶ νομίζομεν ὅτι πολὺ καλύτερα δὲ ἦσαν τὰ πράγματα ἐάν ὁ ἴδιος ὁ κ. Διοικητὴς ἐρρῦδιζε τὰ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τὰς μετὰ τοῦ Συλλόγου σχέσεις του. Διότι ἐάν μέχρι πρό τινος ἀντεμετώπιζε συνήθως μόνον τὸν Σύλλογον, ἤδη ἔκαταφεραν οἱ ἐκλεκτοὶ του, ὥστε νὰ ἔχη ἐναντίον του ὀλόκληρον τὸ Προσωπικόν. Αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος.